

ΒΙΚΤΩΡ ΙΣ. ΕΛΙΕΖΕΡ: Αποχαιρετώντας τον Ισαάκ Μιζάν στις 31/5/2021, λίγα λόγια που είπα εκ μέρους του Κεντρικού Ισραηλιτικού Συμβουλίου

Ισαάκ Μιζάν, ο Τζάκος από την Άρτα, την πόλη που γεννήθηκε, μεγάλωσε και δεν ξέχασε ποτέ. Από εκεί βίαια εκτοπίστηκε, μαζί με την οικογένεια του, στο Άουσβιτς βίωσε τη φρίκη του θανάτου, την απανθρωπιά του ανθρώπου, εκεί τον μετέτρεψαν από άνθρωπο στον αριθμό 182641 που χάραξαν ανεξίτηλα οι βασανιστές του.

Ο Τζάκος νίκησε τον θάνατο, σε πείσμα των δολοφόνων του λαού του, δούλεψε σκληρά, δημιούργησε οικογένεια, χάρηκε τη νίκη της ζωής. Ασυμβίβαστος αγωνιστής κατά της λήθης του Ολοκαυτώματος, δεν θα ξεχάσω την ημέρα που 400 φοιτητές στη Νομική Αθηνών χειροκροτούσαν παρατεταμένα τον Τζάκο Μιζάν όταν διακήρυξε τον Μάϊο του 2012 ότι ο ίδιος στέκεται στην πρώτη γραμμή κατά του νεοναζιστικού μορφώματος που είχε κάνει την εμφάνιση του στην Ελλάδα. «Δεν θα αφήσω να ξανασυμβεί, δεν θα αφήσω να παραποιήσουν την ιστορία που εμείς βιώσαμε, θα πάω σε κάθε γωνιά και θα μιλήσω για να μάθουν οι νέοι τα δεινά που μας έφερε ο ναζισμός και ο φασισμός», αυτό ήταν το νόημα που ο Τζάκος Μιζάν έδωσε στη ζωή του, παράλληλα με την αγάπη για την οικογένεια του και τους φίλους του. Μόλις πριν τέσσερις μήνες, στο κρύο της Αθήνας, στις 27 Ιανουαρίου στη τελετή για την ημέρα Μνήμης του Ολοκαυτώματος, στο άκουσμα του Εθνικού Ύμνου, ο Τζάκος σηκώθηκε από το αναπηρικό καροτσάκι και στάθηκε όρθιος, ένας περήφανος Έλληνας Εβραίος.

Ένας αξιόλογος άνθρωπος, παράδειγμα συζύγου, πατέρα και παππού, του οποίου η προσωπικότητα αλλά και οι μαρτυρίες θα μείνουν χαραγμένες στην ιστορία και θα συνιστούν δίδαγμα αγώνα για την αξία της ζωής απέναντι στη βαρβαρότητα και την απανθρωπιά.